

24 lipca 2025 r.

Nieznane fałszywe flagi: Atak Hamasu z 7 października - część 1

Iain Davis

Seria Unacknowledged False Flag Substack bada dowody wskazujące na to, że zgłoszone ataki terrorystyczne były w rzeczywistości fałszywymi flagami zaaranżowanymi przez elementy rządów lub osoby powiązane z interesami państwa. W przeciwieństwie do 9/11 lub 7/7, te prawdopodobne fałszywe flagi są często pomijane. Przyjrzymy się dowodom, które sugerują, że albo pozwolono im się wydarzyć (Let It Happen On Purpose - LIHOP), bezpośrednio ułatwiono (Make It Happen On Purpose - MIHOP), albo zostały sfingowane (hoaxes).

7 października 2023 r. Brygady Izz ad-Din al-Kassam, wojskowe skrzydło Hamasu, przeprowadziły atak na południowy Izrael ze Strefy Gazy, która była wówczas domem dla około 2,2 miliona Palestyńczyków. Rząd Izraela uznał to za usprawiedliwienie barbarzyńskiego ataku na ludność palestyńską, który Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka (OHCHR) trafnie [opisuje jako](#) "zgodny z cechami ludobójstwa".

Odpowiedzią izraelskiego rządu na atak Hamasu jest oczywiście ludobójstwo narodu palestyńskiego. Czego spodziewał się Hamas?

Hamas nazwał swój atak Operacją Potop Al-Aksa. Izraelczycy nazywają to [masakrą Simchat Tora](#) lub [Czarną Sobotą](#). My będziemy nazywać to "atakiem Hamasu" nie bez powodu, ponieważ jest to najpowszechniejsza nomenklatura poza Izraelem.

W styczniu 2025 r. Kneset (izraelski parlament) [uchwalił ustawę](#) uznającą za przestępstwo, zagrożone karą do pięciu lat pozbawienia wolności, za "zaprzeczanie masakrze z 7 października [...] z zamiarem obrony, sympatyzowania lub identyfikowania się z organizacją terrorystyczną Hamas i jej partnerami".

Artykuły te nie są "zaprzeczeniem" ataku Hamasu.

Nigdzie w tym artykule termin "rząd Izraela" ani żaden inny powiązany termin nie jest używany jako "słowo kodowe dla Żydów". Nie uważam, by Żydzi byli w stanie kontrolować działania izraelskiego rządu w większym stopniu niż ja, jako obywatel Wielkiej Brytanii, jestem w stanie kontrolować brytyjski rząd. Ale wszyscy jesteśmy do pewnego stopnia winni.

Wielu Żydów popiera ludobójstwo Palestyńczyków, podobnie jak wielu Brytyjczyków popierało masowe nielegalne morderstwa [pół miliona](#) irackich mężczyzn, kobiet i dzieci. Łatwość, z jaką niektórzy z nas przyklaskują masowej rzezi, nie jest problemem specyficznym dla jednej religii czy kultury. To problem całej ludzkości.

Zbyt wielu z nas "ufa" takim czy innym autorytetom - czy to przywódcom politycznym, czy bogom - że postępują właściwie w naszym imieniu. Patrzymy, jak rozprzestrzenia się zło, ponieważ wyobrażamy sobie, że to dla większego dobra lub innych bzdur. Ostatecznie usprawiedliwiamy się tymi nieludzkimi przekonaniem. To nie nasz problem, dopóki nasze dzieci nie płoną w swoich łóżkach.

Potwierdzam szacunki mówiące o 1195 ofiarach śmiertelnych ataku Hamasu, z których około 800 to cywile, w tym niemowlęta i dzieci. Atak Hamasu był nikczemnym aktem przerażającej przemocy. Nic go nie usprawiedliwia i nie bronię, nie sympatyzuję ani nie identyfikuję się z Hamasem ani jego islamskimi ekstremistycznymi partnerami. Wskazuję na dowody wskazujące na to, że Hamas [nie istniałby](#), gdyby nie konsekwentne, długotrwałe wsparcie, jakie przez lata otrzymywał od izraelskiego rządu i jego "partnerów".

Nie jest jednak jasne, ilu Izraelczyków zostało zabitych przez Hamas, a ilu przez siły izraelskie. Jerusalem Post [donosi](#), że przynajmniej izraelskie siły powietrzne przyznały, że 7 października 2023 r. przeprowadziły operację "Miecz Damoklesa".

Było to zgodne z [procedurą Hannibala](#), która nakazuje żołnierzom Izraelskich Sił Obronnych (IDF) zabijanie własnych towarzyszy zamiast pozwalania im by ich wzięto jako zakładników. Została ona rzekomo porzucona w 2008 roku, ale płk Nof Erez, starszy pilot helikoptera rezerwowego IDF, powiedział Haaretzowi, że masakra, którą widział, [wyglądała jak](#) "masowy Hannibal".

Yedioth Ahronoth (Ynetnews) [poinformował](#), że IDF przyznały, że "ofiary śmiertelne padły w wyniku przyjacielskiego ognia [...] w kibucach i południowych społecznościach

izraelskich". Jednak rzecznicy IDF dodali, że nie byłoby "moralnie rozsądne badanie tych incydentów ze względu na ich ogromną i złożoną liczbę".

Liczne [doniesienia](#) medialne i zeznania świadków z kibuców i festiwalu sugerują możliwość, że znaczna część śmierci cywilów była prawdopodobnie wynikiem tak zwanego "przyjaznego ognia". Dopóki "ogromna" liczba tych incydentów "przyjaznego ognia" nie zostanie odpowiednio zbadana, liczba Izraelczyków zabitych przez siły własnego rządu pozostanie nieznana. Dlatego liczba zabitych przez Hamas jest równie nieznana.

Oficjalna historia

Około godziny 06:30 7 października 2023 r. Hamas przeprowadził [zmasowany atak rakietowy](#) na Izrael. Wystrzelono około 5000 rakiet, niektóre na północ w kierunku Równiny Szaron, uderzając w miasta takie jak Gadera, Tel Awiw i Aszkelon. Inne zostały wystrzelone na wschód w kierunku miast takich jak Be'er Shiva oraz Ofakim i Netivot.

Bombardowanie zbiegło się w czasie z atakiem naziemnym na południowy Izrael przeprowadzonym przez [około 2900](#) "bojowników", głównie z Brygad al-Kassam, ale także ze znacznym udziałem Brygad al-Kuds (AQB) - wojskowego ramienia [Islamskiego Dżihadu](#). Szturmowali oni izraelską barierę otaczającą Strefę Gazy, znaną jako [Żelazny Mur](#). Według doniesień, przełamali tę zaawansowaną technologicznie obronę jednocześnie w [29 oddzielnych lokalizacjach](#).

Ponadto Hamas przeprowadził ataki [morskie](#) - w szczególności na bazę IDF Bahad 4 w pobliżu Zikim - oraz towarzyszące im ataki z powietrza. Brygady al-Qassam i AQB wykorzystywały [komercyjne drony](#) do zrzucania małych ładunków wybuchowych, które unieszkodliwiały automatyczne karabiny maszynowe i anteny obserwacyjne wzdłuż Żelaznego Muru. Co ważne, urządzenia te zniszczyły [wszystkie kluczowe wieże komunikacji komórkowej](#) wzdłuż izraelskiej linii obronnej. Bojownicy Hamasu latali również nad izraelską obroną małymi parolotniami z napędem silnikowym i używali ich do atakowania wielu celów za "murem" podczas ataku.

Po zabezpieczeniu niewielkich wyłomów, buldożery zostały użyte do ich powiększenia, co ułatwiło wejście awangardzie bojowników, którzy szturmowali terytorium Izraela pieszo, na motocyklach lub w samochodach 4×4 lub ciężarówkach. W ten sposób stosunkowo duża liczba osób mogła wejść i dołączyć do ataku w ciągu kilku minut, a nie godzin.

Festiwal muzyczny Re'im - często określany jako Nova Music Festival - był jedną z pierwszych zaatakowanych lokalizacji i jest miejscem, w którym doszło do największej liczby ofiar śmiertelnych. Łącznie [zamordowano](#) 344 cywilów i 34 pracowników ochrony.

Zaatakowane zostały liczne kibuce, miasta i wioski w promieniu około 30 mil od granicy z Gazą. Masakry odnotowano w Sderot, Kfar Aza, Nahal Oz, Be'eri, Nir Oz, Aszkelonie i wielu innych miejscach.

Kluczem do unieszkodliwienia izraelskiej obrony były ataki na [liczne bazy wojskowe i pozycje strategiczne IDF](#). Między 06:30 a 08:30 Brygady Al-Kassam i AQB z powodzeniem opanowały przejście graniczne Erez, bazę wojskową Nahal Oz, bazę w pobliżu kibucu Be'eri, placówkę Sufa, bazę wojskową Re'im i obiekt obserwacyjny IDF w pobliżu kibucu Kerem Shalom.

Spośród nich być może najważniejszym nalotem był atak na [centrum kontroli nadzoru Nahal Oz](#), a w nim na [żeński zespół "obserwatorów" IDF](#) stacjonujących w pokoju obserwacyjnym Nahal Oz - zwanym "pokojem sytuacyjnym".

Baza Nahal Oz jest domem dla jednostki 414 IDF, która specjalizuje się w wywiadzie bojowym. Zadaniem jednostki 414 jest gromadzenie informacji wywiadowczych w czasie rzeczywistym i przekazywanie ich jednostkom terenowym IDF. Obserwatorki w pokoju sytuacyjnym Nahal Oz monitorowały kamery monitorujące wzdłuż "żelaznego muru". Stamtąd wysłałyby siły w celu zbadania podejrzanej aktywności lub zareagowania na wszelkie ataki. Ponadto jednostka nadzoruje wiele centrów dowodzenia dla różnych pozycji IDF wzdłuż granicy.

Kolejny znaczący i jednoczesny atak Hamasu tego ranka został przeprowadzony na [bazę wojskową Re'im](#). Jest to siedziba 143 Dywizji IDF w Strefie Gazy, która ponosi główną odpowiedzialność za obronę południowego Izraela w bezpośrednim sąsiedztwie granicy ze Strefą Gazy. Jest to pierwszy port zawinięcia dla obserwatorów Nahal Oz. Wygląda na to, że Brygady al-Qassam utrzymywały bazę Re'im [przez większość dnia](#).

Utrzymując bazę wojskową Re'im przez tak długi czas, grupa wyższych rangą izraelskich dowódców wojskowych została schwytana lub zabita przez Hamas w jednym miejscu. Jak donosi [The New York Times](#):

[Atak na bazę wojskową Re'im], w połączeniu z problemami komunikacyjnymi spowodowanymi atakami dronów, uniemożliwił skoordynowaną reakcję. To uniemożliwiło komukolwiek wzdłuż granicy zrozumienie pełnego zakresu ataku, w tym dowódcom, którzy pospieszyli z innych miejsc w Izraelu, aby rozpocząć kontratak.

Zdejmując wieże komórkowe i Nahal Oz oraz utrzymując Re'im przez wiele godzin, operacja Brygad al-Qassam i al-Quds utrudniła odpowiedź IDF. Minęły [cztery godziny](#), zanim IDF podjęły jakąkolwiek obronę okolicznych miast i wiosek oraz do sześciu godzin, zanim IDF w pełni zaangażowały się w jakiekolwiek siły dowodzone przez Hamas. Dało to Brygadam Al-Kassam i Al-Kuds wystarczająco dużo czasu na zajęcie celów wojskowych, zabicie Izraelczyków, wzięcie zakładników i wycofanie się z zakładnikami do Strefy Gazy.

Niewiarygodna oficjalna historia

Jesteśmy przekonani, że izraelski rząd, jego agencje wywiadowcze i siły zbrojne zostały całkowicie zaskoczone atakiem Hamasu. Hamas był w stanie działać względnie bezkarnie przez wiele godzin, a izraelska odpowiedź była tak chaotyczna, że miliardy wydane na obronę stały się całkowicie bezcelowe przez większą część dnia.

Jednak gdy spojrzymy na dowody, ta sugestia jest całkowicie nieprawdopodobna. Jakikolwiek pogląd, że Hamas mógł zaplanować, przygotować i przeprowadzić atak, a następnie uciec z izraelskimi zakładnikami bez izraelskiego współudziału, jest, szczerze mówiąc, absurdalny.

Wszystkie dowody wyraźnie sugerują, że atak Hamasu z 7 października był operacją fałszywej flagi LIHOP. Niemożliwe jest wyobrażenie sobie, w jaki sposób mogłyby się on rozwinąć bez współudziału elementów izraelskiego rządu - lub potężnych sił

sprzymierzonych z izraelskimi celami państwowymi - które celowo pozwoliły na przeprowadzenie ataku Hamasu.

To właśnie te dowody zbadamy szczegółowo w części 2.

Iain Davis jest niezależnym dziennikarzem i badaczem z Wielkiej Brytanii. Możesz przeczytać więcej o pracy Iaina na jego blogu IainDavis.com (dawniej InThisTogether), śledzić go na [Twitterze](#) lub subskrybować jego [SubStack](#). Jego książka Pseudopandemic jest już dostępna, zarówno w wersji kindle, jak i paperback, na [Amazon](#) i u innych sprzedawców. Możesz otrzymać bezpłatną kopię jego nowej książki "The Manchester Attack", [zapisując się do jego newslettera](#).